

İstanbul Aydın Üniversitesi
2019-2020 Akademik Yıl Açılış Dersi
10 Ekim 2019

Mütevelli Heyeti Başkanı, Sayın Dr. Mustafa Aydın,
Sayın Rektörüm, Değerli Hocalarım,
Burada olmamızın asıl sebebi Değerli Gençler,
Değerli Basın Mensupları,

2019-2020 Akademik yılı açılış dersi davetiniz için teşekkür ediyor, bu güzel davetin sahibi Mustafa Aydın Hocamın ve Sayın Rektörümün şahsında, sizleri, Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu-DEİK ve şahsım adına saygıyla selamlıyorum.

Devamla, dün başlayan Barış Pınarı Harekatıyla, terör unsurlarına karşı, barış ve sınırlarımızın korunması için mücadele eden kahraman Mehmetçiklerimizin Allah yar ve yardımcısı olsun. Dualarımız onlarla.

Bu derse yarım saatlik bir süre ayrıldığını öğrendim. İzninizle, bu süreyi ikiye ayıralım. Başında, 15-20 dakika kadar, dağarcığımda bugüne kadar biriktirdiklerimden sizlere bir demet sunmaya çalışayım. Sonra, genç kardeşlerimi de sürece dahil edip, interaktif ilerleyerek programımızı tamamlayalım.

Ancak, mutlaka o aşamada cevaplanmasının önemli olduğunu düşündüğünüz bir soru olursa, ben konuşurken de sorularınızı alabilirim, eğer daha canlı bir format oluşturacaksa, akışı ters yüz etmeden.

Burdur'un bir yayla köyünde dünyaya gelmiş, rahmetli Annem ve Babamın dizinin dibinden 11 yaşında yatılı okumak üzere ayrılmış, 42 yıl önce hayalim olan İTÜ Makina Fakültesi'nde okumak üzere İstanbul'a gelmiş ve geliş o geliş deyip hayatını burada kazanmaya çalışan, birisi Mimar, diğeri Mekatronik Mühendisi, 2 erkek evlat sahibi, bir iş insanıyım. Hayatımı, ticari hayattaki şirketlerimden kazanıyorum.

İş adamı kimliğim kadar öne çıkan bir başka kimliğim ise, çok önceden başlayan ama, son 15 yılda daha aktif ve sorumlu mevkilerde aldığım görevlerle, STK çalışmalarım oldu.

İş dünyasının önemli kurumlarında görev yapmış ve yapmakta olan birisi olarak, buradan ayrılırken, hafızlarınızda bir kaç güzel çağrışım bırakabilmek arzusuyla, çalışmalarımızdan da bahsedeyim.

Kendi işime ve aileme karşı sorumluluklarım ve diğer STK'larındaki görevlerim yanı sıra, son 2 yıldır zamanımın çoğunu ayırdığım, Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu, DEİK'in Başkanıyım.

DEİK, bundan 34 yıl önce, 2. Kıbrıs Barış harekâtından 8 yıl sonra, 12 Eylül ihtilalinden ise 5 yıl sonra, ABD ile Silah yardımlarını konuştuğumuz bir süreçte, merhum CB'mız Özal'ın, o dönemki ABD Başkanı Regan'a, "ben, daha fazla yardım değil, daha fazla ticaret istiyorum" demesi ve Odalar Birliği ve US Chamber'in attığı karşılıklı imzalar ile Türk-Amerikan İş Konseyi TAİK'in kurulmasıyla oluşmuş, çok güzel bir yapı.

Lütfen web sitemize girip bir inceleyin. Hem faaliyetlerimize bakın, hem de hepsi birbirinden başarılı iş adamlarından oluşan Yönetim Kurulu Üyelerimize ve İş Konseyi Başkanlarımıza da göz atın.

Bu arada, laf aramızda, böyle güzel ve başarılı bir ekibe başkanlık yapmak, hem çok güzeldir, hem de çok zordur değerli gençler... Listeye bakınca, ne demek istediğimi anlarsınız...

TAİK'ten sonraki 2. İş Konseyimiz, Türk-Japon İş Konseyi ve dikkatinizi çekmek isterim ki, 3. İş Konseyimiz de, Türk-Yunan İş Konseyidir.

Vizyon bu olsa gerek...

Bu vesileyle, kuruluşundan bugüne kadar, bu güzel aile için emek veren herkese teşekkür ediyor, vefat edenlere Allah'tan (CC) rahmet diliyorum.

5 yıl önce de, Cumhurbaşkanımızın vizyonu ile yeniden yapılandırılan ve bugün, Angola'dan Avustralya'ya, Sırbistan'dan Çin'e, Almanya'dan Tibet'e, Rusya'dan Yeşil Burun Adaları'na kadar, dünyanın dört bir yanında, 146 İş Konseyi ile ve gönüllü üyelik esasına göre faaliyet gösteren, bu ülkenin güzel bir kurumu.

Türk İş dünyasının, yurt dışına açılan İş Platformu.

Mottomuz, Ticari Diplomasi...

2011 yılında Dr. Mustafa Aydın başkanlığında kurulan Eğitim Ekonomisi İş Konseyimiz (EEİK) de; ülkemizin "eğitim diplomasisi" alanında faaliyetlerine devam ediyor. Çalışmalarıyla kurumumuza değer katan Mustafa Hocam'a bu vesileyle bir kez daha teşekkür ediyorum.

Öyleyse, buradan devam edelim.

Diplomasi, diyoruz, ticari diplomasi diyoruz. Gençler olarak öncelikle neye ihtiyacımız olacak diye sorarsanız, iyi bir iletişim diline ihtiyacınız olacak derim.

Demek ki, hayatınıza hangi alanda devam edecekseniz edin, ama, öncelikle ana dilinize iyi hakim olun. Elbette onunla yetinmeyin, en az bir yabancı dili de, mutlaka ve adamakıllı iyi şekilde öğrenin. Eğer bir yabancı dil biliyorsanız, ikinciye de başlayın. "Bir dil bir insan, iki dil iki insan." derler. Sonra da, öğrendiğiniz dillerin pratiğini yapacağınız ortamlar oluşturun.

Peki ne yapacaksınız, hangi işi yapacaksınız?...

Hangi alanda çalışacaksınız bilmiyorum ve o konuda herkes için ayrı ayrı yönlendirme yapmam da mümkün değil ama, ne yaparsanız yapın ama değerli gençler, hayatınızı sadece işinizden ibaret olacak şekilde kurgulamayın.

Sosyal yönünüz, toplumsal yönünüz, becerebilerseniz sanat yönünüz, spor için yaşamak anlamında değil ama yaşamak için spor anlamında spor yönünüz, içinde yaşadığınız bu güzel ülkeye borcunuzu ödemek anlamında farklı amaç ve isimlerde STK çalışmaları yönünüz mutlaka olsun.

Neden mi?

Hepimiz sınırlı ömrümüzü tamamlayıp, bu dünyaya veda edeceğiz.

Bilirsiniz, olayları, benzetmelerle, sıfatlarla daha güzel anlatırız.

Mangal gibi yürekli, deriz.

Sülün gibi sekiyor, deriz.

Sultan Süleyman'a kalmadı bu dünya deriz. Çünkü, 900 yıl yaşadığı rivayet edilir, Süleyman Peygamberin.

Bir de, Karun gibi zengin deriz, çok zengin anlamında.

Peki, Karun ne kadar zengindi?

Fikri olan var mı?...

Karun, Hazinesinin anahtarlarını, bir deve kervanının taşıyamayacağı kadar zengindi.

Peki, o Karun, bugün, sizler için, bizler için ne anlam ifade ediyor, değerli gençler?

Adını ve zenginliğini bile bir kısmınız benden duydu, dünyanın gelmiş geçmiş o en zengin adamının.

Sonrası?...

Galiba, kocaman bir hiç...

Peki, Diyojen dersem!..

Herhalde, “gölge etme başka ihsan istemem” sözünü duyanlarınız vardır, o fıçıda yaşayan meşhur adamın.

Ya da, insanlık tarihinin en eski sosyologlarından birisi olan İbn-i Haldun'un Mukaddimesini, çoğumuz, en azından duymuşuzdur.

Şimdi kritik soru şu, hayat yolunun başında olan siz değerli genç kardeşlerim için, hangisi olmak isterdiniz, günü gelip de bu dünyadan ayrılma vakti gelmeden?...

Hedefinizi buna göre belirleyin ve lütfen kararınızı da ona göre verin.

Son pişmanlık fayda vermez diyorlar ya, bugün bu abinizden aklınızda kalacaklardan birisi, bu olsun.

Yeri gelmişken, isimlerinizin başındaki sıfatlarınızın güzel olmasına dikkat edin ve onları daha da güzelleştirmek için de gayret edin ama, asıl olanın, özne olduğunuzu da unutmayın. Özne. Yani, siz, kendiniz...

Hepiniz farklı alanlarda eğitim görüyorsunuz.

Öncelikle, hem eğitiminizde, hem de hayatınızda, başarılar, mutluluklar dilerim.

Peki, başarı nedir, başarılı olmanın ölçüsü nedir?

Karun olmak mı, Diyojen olmak mı?

Mutlak anlamda ikisi de olmak zorunda değil elbette.

Belki bu yaşlarda size fazla klişe bir ifade gibi gelebilir ama, başarı, hayatınızı anlamlı kılan şeylerin toplamıdır.

Geriye dönüp baktığınızda, sizi diğer canlılardan ayıran, arkanızda bıraktığınız anlamların tümünün toplamıdır, başarı...

Onların içinde, sağlığınız vardır, aileniz vardır, mutluluğunuz vardır, başkalarını mutlu edebilmenin verdiği haz vardır, başkalarına faydalı olabilmenin verdiği motivasyon vardır.

Bunların bir kısmını paranızla, bir kısmını tebessümünüzle, bir kısmını gayretinizle, bir kısmını yardımseverliğinizle, bir kısmını öğrettiklerinizi, bir kısmını ortaya koyduğunuz eserlerle yaparsınız.

Adeta sonsuz sayıda reçete ve sonuz kombinasyonlu çıktılar demektir bu.

Muhtemelen şimdi, içinden kendi kendine soranlar vardır aranızda, peki, başarılı olmak için, yol haritamız ne olmalı diye.

Anlatayım...

Reçeteniz, her biriniz için ayrı ayrı olmak üzere, kendi geleceğinizi, ayakları yere basan hedeflerle donatmak ve o doğrultuda, iyi niyetle, adam gibi ve bütünün yararına olacak şekilde çalışmaktır.

Peki sonuç?

Garantisi var mı?

Onu bilemem.

Siz bunları adam gibi yapacaksınız ama sonra, şunu da bileceksiniz ki, hayatta, aynı girdilerden, hep aynı çıktılar elde edilmez.

Aynı sınıfta okuduğunuz bir arkadaşınızla, aynı işi yapıp, farklı sonuçlar elde edebilirsiniz.

Biz o sonuca da, Kader diyoruz.

Hangi mesleği, ya da işi yapacaksanız yapın ama, öncelikle o işi, iyi, ama gerçekten iyi öğrenin ve iyi yapın. Yani, sizi siz yapan temel bir

özelliğiniz olsun. Ondan sonra, isterseniz, gidin, aldığınız eğitimle alakasız, bambaşka bir işte devam edin hayatınıza.

Hani, derler ya, “bir işin her şeyini, her şeyin bir şeyini iyi bilin” diye, işte öncelikle ve mutlaka bunu sağlayın...

Lütfen ama lütfen, çalışacağınız alanlarda öyle bir noktaya gelin ki, mezun olduktan 20 yıl sonra, 8 ayrı alanda iş değiştirmiş, neyi iyi yapıp, neyi yapamadığını kendisi bile bilmez bir vaziyette, başarısızlığının sebebini ekonomideki daralmaya, döviz kurlarına, patronunun anlayışsızlığına bağlayarak, hala hayatına bir yön verme arayışında olan kişiler olmayın.

Siz, bu güzel ülkenin geleceği, güzel gençlerimizsiniz. Değerlisiniz...

Kamuda mı çalışmak istiyorsunuz, hay hay.

Ama amacınız, kamuya kapağı atıp, devletin iş garantisini elde etmek ve günü doldurmak olmasın lütfen. Göreceksiniz ki, amacınız güzelse, kamuda çalışarak ne güzel işler başaracaksınız.

Akademik hayata mı atılmak istiyorsunuz. O disipline hazırsanız ve öğrenmek ve öğretmeyi seviyorsanız, ne güzel, buyurun, meydan sizin.

İş garantisi yok ve her an iş kaybı riski var ama, ufku ve heyecanı beni kamçılıyor, gelsin özel sektör mü diyorsunuz, buyurun, biz buradayız.

Hayır kardeşim, ben kendi işimi yapacağım veya aile işimize devam edeceğim mi diyorsunuz, ona da hoş geldiniz. Ama, önce, bir kaç yıllığına, aile dışına çıkıp, iş dünyasının tozunu önce dışarda yutmak şartıyla, ne güzel, hayırlı olsun.

Ama, ne olur, bunların hepsinden birer demet yapıp, üçer beşer yıllık birbiriyle hiç alakasız tecrübeler edinmeye kalkmayın. Hem size yazık olur, hem de bu güzel ülkeye.

Bir de, seçimlerinize ilgili olarak gönlünüzün peşinden giderken, aklınızın da peşinden giderek göz aradı etmeyeceğiniz bir sürü faktör daha var elbette.

Dünya çok hızlı değişiyor. Sakın ha, bu değişimi sadece dijitalleşme anlamında da görmeyin. Evet, dijital çağdaki değişim, önceki çağlardan çok daha hızlı.

Dijital dünyanın nimetlerinden olumlu anlamda faydalanırken, sosyolojik olarak bizi nerelere götürdüğünü de iyi analiz etmemiz gereken bir süreçten geçiyoruz.

Sosyal olaylar, günübirlik analizlerle çözümlenebilen olaylar değil maalesef.

Şöyle bir örnek vereyim.

Nüfusu çok fazla ve kaynakları çok kıt olan Çin, İktisadın “kıt kaynaklarla, doyumsuz insan ihtiyaçlarını karşılama” ilkesinden hareketle, tek çocuk uygulamasına başladı, yıllar önce.

Bugün, kademeli olarak bundan vazgeçiyor, neden mi?

Evet, artık kaynakları eskisi kadar kıt değil, gelir seviyesi arttı ve sebeplerden birisi bu...

Ama, tek sebep o değil.

Gözlerinizi 30 saniye kapatın ve bir toplum hayal edin...

Tüm ailelerin tek çocuklu olmasının zorunlu olduğu bir toplum. Aradan, 100 yıl geçmiş ve manzara şu...

Öyle bir toplum oluşmuş ki...

Kardeş, abi, abla, yeğen, kuzen, amca, hala, teyze, dayı, enişte, baldız, bacanak, görümce, elti, kayınbirader, yok...

Sadece, anne, baba, tek çocuk ve eğer hayattalarsa, dedeler ve nineler var.

Akrabalık kavramı neredeyse tamamen yok olmuş.

Adeta, yarı mekanik bir toplum.

Olamayacağını Çin de gördü.

Ne demiştin?

Sosyal mühendislikler, yani toplum mühendislikleri, iyi analiz edilmeli.

Bir başka bakış açısına gelelim...

Kişi başı gelir ve refah seviyesi bizim ülkemizin 7-8 katı olan, ama gittikçe yaşlanan, uygulanan her türlü ekonomik politikaya, hatta eksi faizlere rağmen insanların harcama yapmadığı ve ekonomik durağanlık yaşayan bir ülkede uygulanan veya uygulanması gereken sosyal, ekonomik veya endüstri politikaları ile, bizim ülkemizde uygulanması gereken ekonomik, sosyal veya endüstri politikalarının, tamamen aynı iktisadi kuramların kopyala-yapıştır yaklaşımları ile uygulanması da, Çin'de uygulanan ve olumsuz sonuçları çok sonra algılanan tek çocuk uygulaması kadar yanlıştır.

Demek ki, kendi hayatımızla ilgili analizlerimizi yaparken de, hayal kuracağız ama, hovardaca hayalperest olmayacağız.

Evet, dünya değişiyor...

Ama, siyasal ve ekonomik anlamda da değişiyor.

Sıcak savaşların yerini soğuk savaşlar, soğuk savaşların yerini vekâlet savaşları aldı derken, bir de baktık ki, ticaret savaşları gündemimize girivermiş.

ABD Başkanı Regan, “globalleşme” diye bir kavramdan bahsettiğinde, ben, bırakın interneti, evinde sabit telefonu bile olmayan, sizler yaşlarında bir gençtim.

Ne dediğini tam kavrayamadım. Ben kavrayamadım zannetmeyin, pek çok kimse de kavrayamadı, o yıllarda.

Sonra, bir de baktık ki, hakikaten dünya global bir köy olmaya başlamış.

Hem de sadece ticari anlamda değil.

Şili’deki bir alışveriş merkezinin mimarisi ve içindekilerle Sibirya’dakinin, Çin’deki müzik ile Amerika’dakinin, Türkiye’de üretilen ile Meksika’daki üretilenin özgün bir farklı kalmamış.

Globalleşmenin bugün geldiği noktada, dünyada Komünist Liberalizmi diye tanımlanabilecek bir ekonomiye sahip, ama özünde Komünist Parti tarafından yönetilen Çin Halk Cumhuriyetinin Devlet Başkanı, liberal ekonominin anavatanı olarak bilinen ABD’nin Başkanını, korumacılıkla suçluyor.

30 yıl önce, bu yaklaşım, ancak “kara mizah” konusu olabilirdi.

Aman dikkat edin, dünya her anlamda hızlı değişiyor.

Acaba, 30 yıl sonra nasıl bir dünyamız olacak?

Hepimiz buna kafa yoralım, ama sadece şık ofislerde oturulan ve dijital ortamlardan oluşan bir dünya olmayacağını da unutmayalım...

Evet değerli gençler, önünüzde, güzel, uzun bir hayat yolculuğu var.

Bu yolculukta, temkinli olmak var ama korkak olmak yok, hesaplı olmak var ama tedirgin olmak yok, hata yapmak var ama hatada ısrar etmek yok, sevecen olmak var ama yılışık olmak yok, ısrarcı olmak var ama ukala olmak yok...

Kendimi, 42 yıl önce, ömründe ilk defa ve tek başına geldiği İstanbul’da, İTÜ Makina Fakültesinde ilk dersimi dinlerken yaşadığım o güzel güne götüren bugünkü davetiniz ve sabrınız için teşekkür ederim.

Dilerim, yolunuz hep güzel, hep açık, hep huzur ve mutluluk içinde olur. Dilerim, hayatınızdaki başarılarınız, başarısızlıklarınızdan daha fazla olur.

Rabbim, gönlünüzden geçenleri hakkınızda hayırlı şekilde nasip etsin, hakkınızda gerçekleşenlere de gönlünüzü razı etsin.

Eğer sorularınız varsa ve formata uygunsa, konu limiti olmaksızın, ama zaman limitinin elverdiği ölçüde, nezaket cümleleri ve yorumlarınızı bir kenarda bırakarak direk sorularınızı sorarsanız, bildiğim kadarıyla cevaplamaktan memnunluk duyarım.

Bugünkü daveti gerçekleştiren Mütevelli Heyetinin Değerli Başkanı ve Rektör Hocamız olmak üzere herkese, ama özellikle, programın ve geleceğimizin ana hedefi olan genç kardeşlerime teşekkür ediyor, sizleri saygıyla selamlıyorum.

Nail OLPAK

DEİK Başkanı